

[Rimstad.]

ingen mere kan betrygge sin alderdom ved en ekstraordinær arbejdsindsats, en ulykke, der får forbruget til at vokse ud over alle grænser og opsparingen til at synke ned under det minimum, der er nødvendigt for kapitaldannelsen i et moderne industrisamfund. Jeg finder, at den højtærede handelsministers forslag her er et ufornuftigt forslag, som aldeles ikke ligner ham. Det er ufornuftigt, fordi den nødvendige kapitaldannelse til produktionsformål mangler eller ikke fremkommer, ufornuftigt, fordi det på uretfærdig vis gør skel mellem de små indtægter i samfundet, og ufornuftigt, fordi det gøder jordbunden for den gule misundelse, der er en af vort samfunds værste sygdomme.

Men der er andre ting i handelsministerens forslag, som fortjener en omtale. Det, der hedder bestyrelshonorarer, er også medtaget. Jeg sidder selv i nogle bestyrelser inden for industrien. I ingen af dem er der foretaget honorarforhøjelser på mere end 20 pct. inden for de sidste fire år. Havde andre aflønninger holdt sig inden for denne grænse, havde vi antagelig ingen problemer haft i dag. Også på dette sted ligesom ved lovforslagets bestemmelser om tantiemer overvurderes de summer, der udbetales, tit på helt komisk måde. Naturligvis ligger der bag en sådan overvurdering en klar demagogisk hensigt. Det er ikke nemt i et samfund, der har realiseret det forhold, at få har for meget og færre for lidt, at drive rigtig vaskægte rød socialistisk politik, og kan man ikke finde de store, ophidsende økonomiske forskelligheder, nuvel, så må man opfinde dem. Der er jo nok, der vil labbe det i sig, selv om forskellighederne intet har med virkeligheden at gøre, men lovgivningen skal vel ikke kunne påvirkes af en sådan vælgermødedemagogi.

Også de stakkels friaktier, som blot har et forkert navn, skal ud af billedet for at tilfredsstille råbene fra gaden. Mig bekendt er friaktiernes nuværende form en i øvrigt fornuftig socialdemokratisk foretæelse, som absolut ikke behøver at blive inddraget i denne autodafé til ære for demagogerne. Dette fremgår også af den meget anstrengte begrundelse af forbuddet mod friaktier i handelsministerens fremsættelsestale, nemlig at man ikke må gøre selskabernes reserver likvide, hvilken fare dette end må indebære.

Med kapitalvindingsskatten er risikoen nok nul, så handelsministerens forslag her er da igen en udhuling af grundlovens § 73.

Vi kan derfor heller ikke medvirke ved dette forslags gennemførelse. Havde det været et led i et samlet og absolut løn- og prisstop, havde vi gerne været med til at forme en tilsvarende lovgivning, men når det skal medvirke til, at regeringens vælgere under de kommende vanskeligheder skal ride på ryggen af den øvrige befolkning, så siger vi fra.

Iver Poulsen: Med fremsættelsen af de 12 lovforslag, som skal underkastes behandling her i tinget i dag og i morgen, udløstes spændingen om regeringens meget omtalte helhedsløsning. Den højtærede statsminister har ret i, at der er tale om en helhed, men om en løsning af de økonomiske vanskeligheder, som regeringen har bragt landet ud i, er der ikke tale, og da slet ikke en løsning, som har noget med fornuft at gøre.

Igen en gang må vi opleve, at regeringen behandler folketinget og dermed folkestyret med en helt usømmelig ringeagt, som kun kan bidrage, og det meget væsentligt, til at reducere befolkningens respekt for lovgivningsmagten — der er for resten efterhånden ikke ret meget at reducere af — og for øvrigt fremskynde undergravningen af selve vort folkestyre. Vi havde ellers ventet, at det beskæmmende eksempel, som vi oplevede, da de 4 forligspartier gennemførte forliget om omsætningskatten, skulle blive det sidste, hvor de politiske magthavere og toppolitikere under tilsidesættelse af de mest elementære demokratiske anstændighedsbegreber og egenmægtigt uden mindste hensyn til, hvad folkevalgte repræsentanter for et mindretal havde at sige, ville gennemføre de mest uhensigtsmæssige foranstaltninger for at bremse den forrygende og ødelæggende inflation. Men i dag gentager regeringen den samme hensynsløshed. Den fremsætter ganske frimodigt mandag eftermiddag ikke mindre end 12 lovforslag, som den har drøftet med sine to borgerlige støttepartier fra forliget om omsætningskatten, og den ønsker nu disse mange og meget vigtige forslag behandlet her i tinget mindre end 48 timer efter fremsættelsen. Enhver kan se, at der her er tale om en hensynsløs fremgangsmåde, således som det